

КОПІЯ

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями пункту 8 статті 10¹, пункту 5 статті 11 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“, частин третьої, четвертої, шостої, сьомої, восьмої статті 179, статті 182, частини першої статті 182¹ Кодексу законів про працю України, частини другої статті 17, частини третьої статті 18 Закону України „Про відпустки“

м. К и ї в
19 лютого 2014 року
№ 28-у/2014

Справа № 2-30/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича – доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями пункту 8 статті 10¹, пункту 5 статті 11 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ зі змінами (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190) (далі – Закон № 2011), частин третьої, четвертої, шостої, сьомої, восьмої статті 179, статті 182, частини першої статті 182¹ Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс), частини другої статті 17, частини третьої статті 18 Закону України „Про відпустки“ від 15 листопада 1996 року № 504/96–ВР зі змінами (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 2, ст. 4) (далі – Закон № 504).

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (далі – Уповноважений) звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 24 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями пункту 8 статті 10¹, пункту 5 статті 11 Закону № 2011, частин третьої, четвертої, шостої, сьомої, восьмої статті 179, статті 182, частини першої статті 182¹ Кодексу, частини другої статті 17, частини третьої статті 18 Закону № 504 в аспекті питання, чи мають чоловіки-військовослужбовці рівні права з жінками-військовослужбовцями на відпустку по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, на

частково оплачувану відпустку, відпустку без збереження заробітної плати та інші права, передбачені у зазначених положеннях Кодексу та законів.

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні, автор клопотання посилається на приписи Кодексу, Закону України „Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків“, Закону № 2011, Закону № 504, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Вищого адміністративного суду України та Європейського суду з прав людини. Уповноважений стверджує, що, на його думку, порівняно з жінками-військовослужбовцями чоловіки-військовослужбовці у питаннях надання їм соціальних відпусток перебувають у гіршому становищі, що можна вважати дискримінацією за ознакою статі.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 11 лютого 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні зазначається правове обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні правового акта або його окремих положень; підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації їх положень (пункт 4 частини другої статті 39, частина перша статті 93).

Проаналізувавши конституційне подання та додані до нього матеріали, Конституційний Суд України дійшов висновку, що автор клопотання не навів правового обґрунтування практичної необхідності в офіційному тлумаченні положень статті 24 Конституції України.

Пунктом 5 статті 11 Закону № 2011 врегульовано питання догляду за дитиною чоловіком-військовослужбовцем, однак з конституційного подання не вбачається, що саме в нормах, офіційне тлумачення яких просить дати Уповноважений, є невизначеним та потребує офіційного роз'яснення. За правовою позицією Конституційного Суду України невизначеність предмета тлумачення унеможлиблює здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції України та законів України (ухвали від 28 листопада 2013 року № 61-у/2013, від 10 грудня 2013 року № 63-у/2013).

Таким чином, конституційне подання не відповідає вимогам статей 39, 93 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 93 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо офіційного тлумачення положень статті 24 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями пункту 8 статті 10¹, пункту 5 статті 11 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ зі змінами, частин третьої, четвертої, шостої, сьомої, восьмої статті 179, статті 182, частини першої статті 182¹ Кодексу законів про працю України, частини другої статті 17, частини третьої статті 18 Закону України „Про відпустки“ від 15 листопада 1996 року № 504/96–ВР зі змінами на підставі

